

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 26 września 2014 r. – Davitas GmbH przeciwko Stadt
Aschaffenburg**

(Sprawa C-448/14)

(2014/C 448/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Davitas GmbH

Strona pozwana: Stadt Aschaffenburg

Uczestnik: Landesanwaltschaft Bayern

Pytania prejudycjalne

Czy sprzedawany przez skarżącą produkt „De Tox Forte” stanowi żywność lub składnik żywności o nowej strukturze molekularnej w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 258/97 ⁽¹⁾?

Czy do udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej jest w szczególności wystarczające, że produkt ten wraz ze składnikiem klinoptylolitem w swej określonej podstawowej strukturze molekularnej jeszcze przed dniem 15 maja 1997 r. nie był wykorzystywany jako żywność, czy też dodatkowo niezbędne jest, aby produkt ten musiał zostać wytworzony w procesie produkcji, który prowadzi do nowej lub celowo zmodyfikowanej struktury molekularnej, a zatem musi chodzić o substancję, która wcześniej nie występowała w takiej postaci w naturze?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności, Dz.U. L 43, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 29 września 2014 r. – Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute przeciwko
Doc Generici srl**

(Sprawa C-452/14)

(2014/C 448/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Strona pozwana: Doc Generici srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 297/95 z dnia 10 lutego 1995 r. ⁽¹⁾ w obowiązującym obecnie brzmieniu, należy interpretować w ten sposób, że za zmiany typu I w pozwoleniu na dopuszczenie do obrotu – a w szczególności, w zakresie istotnym dla postępowania głównego, za zmiany typu I A – w wypadku gdy chodzi o takie same zmiany dotyczące wielu pozwoleń na dopuszczenie do obrotu należących do tego samego posiadacza, uiszczeniu podlega tylko jedna opłata, w wysokości wskazanej w tym przepisie lub też tyle opłat ile jest pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, których dotyczy zmiana?

- 2) Czy w okolicznościach zachodzących w niniejszym postępowaniu występuje możliwość lub – jak uważa niniejszy sąd – obowiązek przedłożenia pytania Trybunałowi Sprawiedliwości?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 z dnia 10 lutego 1995 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 35, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-454/14)

(2014/C 448/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano i D. Loma-Osorio Lerena, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjąwszy w przypadku każdego ze składowisk odpadów wskazanych w pkt 26 niniejszej skargi [składowiska odpadów innych niż odpady niebezpieczne w Ortuella w Kraju Basków i Zurita oraz Juan Grande na Wyspach Kanaryjskich] środków niezbędnych do wezwania podmiotu zajmującego się składowiskiem do przygotowania planu zagospodarowania i zapewnienia pełnego wykonania wspomnianego planu zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽¹⁾, z wyjątkiem wymogów wymienionych w pkt 1 załącznika, w ciągu ośmiu lat od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1 tej dyrektywy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które w odniesieniu do każdego ze składowisk odpadów ciążyą na nim na mocy art. 14 lit. c) wspomnianej dyrektywy

- stwierdzenie, że nie przyjąwszy w przypadku każdego ze składowisk odpadów wskazanych w pkt 37 niniejszej skargi [9 składowisk odpadów innych niż odpady niebezpieczne [Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano – Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) i Legazpia (Guipuzkoa)] oraz 19 składowisk odpadów obojętnych [Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Kadyks), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sewilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sewilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sewilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sewilla), El Chaparral (Écija, Sewilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sewilla), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Kadyks) Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sewilla), Las Zorreras (Aldeira, Grenada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Kordoba) i el Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Kadyks)]] niezbędnych środków mających na celu, zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13 dyrektywy 1999/31, zamknięcie jak najszybciej składowisk, które nie uzyskały, zgodnie z art. 8 tej dyrektywy, zezwolenia na kontynuację działania, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim w odniesieniu do każdego ze wskazanych składowisk na mocy art. 14 lit. b) wspomnianej dyrektywy.

- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.